

»Jeg rejser ikke for at krydse et nyt land af på listen – det betyder langt mere at genbesøge de steder, der har gjort indtryk på mig«

Nogle har haft mere rejsefeber end andre, men en del af os har rejst rundt i Norden og Europa, når det har kunnet lade sig gøre med en rasende pandemi i baggrunden. Vi har talt med fem danskere, for hvem rejser alle udgør en betydelig del af deres liv.

CAMILLA EGEBOG MØLLER

Ulla Tørnæs, 58 år, tidl. minister for udviklingsbistand, MF for Venstre, bor i Nr. Felding ved Holstebro
Har du rejst under corona?

»Ja, det har jeg. To af mine døtre bor i udlandet. Den ene holder sabbatår og arbejder som skiinstruktør i Østrig, og derfor besluttede vi at holde jul nede hos hende i sneen. Det var dog lige omkring tidspunktet, da omikron tog ordentlig fat, og Østrig strammede reglerne for indrejse. Vi skulle testes ved indrejse og hjemkomst, men heldigvis kom hele familien afsted, og ingen blev smittede. I sommer var vi på Club la Santa på Lanzarote for at fejre min fars 85-års fødselsdag, og det var frygtelig besværligt. Noget af familien var nemlig vaccinerede, mens andre ikke havde fået invitation endnu. Jeg stak skulderen frem, så snart det var muligt. Vi bed negle til det sidste, men det lykkedes at komme afsted, og min far fik en dejlig dag.«

Hvor drømmer du om at rejse hen?

»Min næste rejse går højst sandsynligt til Bruxelles, hvor min datter arbejder. Derudover har jeg en drøm om at gå Caminoen – jeg er i hvert fald kommet i bedre vandreform med utrolig mange gåture under pandemien. Det resulterede blandt andet i en *challenge* med min yngste datter, hvor vi skulle gå mindst 12.000 skridt om dagen. Jeg er nok mest draget af den vestlige del af Caminoen, hvor man kommer ud langs havet. Jeg kommer dog ikke til at gå hele vejen, for den samlede rute er over 800 km.«

Hvilken rejse husker du tydeligst i dit arbejde med udviklingslande?

»Jeg har været utrolig privilegeret at kunne rejse i store dele af verden, men der har også været steder, som har været ramt af sult, naturkatastrofer og kriser, og som dermed har haft behov for humanitær bistand. Noget af det, der står tydeligst i min hukommelse, var et besøg lige efter det voldsomme jordskælv i Pakistan i 2005. Det var en barsk oplevelse at stå midt i Kashmir-provinsen med ufattelig smuk natur til alle sider, mens befolkningen stod midt i ruinerne og havde mistet alt (knap 90.000 mennesker døde,

og 3,5 millioner blev hjemløse, red.). Det er virkelig voldsomme kræfter, der er på spil ved et jordskælv af den kaliber. Selv om det til tider har været hårdt, er jeg stolt af, at vi var med til at forbedre levevilkårene for nogle af de mange mennesker, der ikke er opvokset i et smørhulsland som Danmark.«

Jakob Øster, 49 år, ingeniør, har besøgt alle verdens lande og kontinenter, bor i Søborg
Har du nogen rejseplaner i år?

»Jeg ligger p.t. syg med corona, og vi skulle have været til Kap Verde om en uges tid, men de kræver en negativ test ved indrejse. Vi havde heldigvis ikke forudbestilt noget. Ellers regner jeg med at tage familien med til Sydamerika senere på året. Vi flyver til Rio i Brasilien og rejser videre over land til Argentina og med båd til Uruguay. Det er 20 år siden, jeg senest har været der, og det bliver dejligt at opleve igen. Jeg vil gerne vise dem Iguazu-vandfaldet, og vi skal helt sikkert også se gadetango i Buenos Aires, hvor de har den fedeste energi. Min kone vil gerne til Saudi-Arabien, som for nylig er åbnet, så turister kan rejse frit rundt. Det er et kæmpestort, ukendt og kontrastfyldt land. I den nordlige del ligger oldtidsruinerne Mada'in Saleh, som blev opført af nabatæerne, der også byggede Petra i Jordan.«

Har pandemien ændret dit syn på at rejse?

»Jeg glæder mig i hvert fald til at vende tilbage til normalen, for det er ærlig talt pisseirriterende, at man hele tiden skal tænke i restriktioner. Jeg foretrækker personligt at rejse til et land og hjem fra et andet, men det har været stort set umuligt under pandemien. Jeg savner at rejse rundt og føle friheden. Det er ikke særlig fedt, at man hele tiden skal kontrolleres og mistænkeliggøres, men det kommer ikke til at stoppe mig i at rejse fremover.«

Hvorfor er det vigtigt, at vi fortsætter med at rejse?

»Det er sundt for enhver at skabe en dybere forståelse for andre lande og kulturer, og det gør man nemmest ved at rejse. Man er nødt til selv

»

Jeg tror, vi har en tendens til at søge det hjemlige, selv om vi er i udlandet. Hvis du rejser til et land og farer vild, hvor der kun bliver talt et fremmed sprog, vil du føle dig mere på eventyr, men også på dybt vand.

Christian Tafdrup, filminstruktør

at rejse ud for at opdage, at verden er anderledes – og langt mere fredelig, end den fremstilles i medierne. Hvis man sidder derhjemme og følger med i nyheder og sensationelle overskrifter, kan jeg godt forstå, at verden kan virke skræmmende. Det er ganske enkelt livsbekræftende at drage ud og møde andre mennesker, og det er utroligt, hvor meget vi mennesker minder om hinanden.«

Bjørn Harvig, 41 år, forfatter og medlem af Eventyrernes Klub, bor på Frederiksberg

Hvilket land har du et særligt forhold til?

»Jeg har en kæmpestor kærlighed til Rusland. Tilbage i 2007 cyklede jeg fra Danmark til Iran gennem Rusland og Kaukasus. Jeg var i starten af 20'erne, og det føltes lidt som at gå ind i en pladebutik og købe de ukendte plader bagest i butikken. Jeg kendte ikke rigtig andre, som havde været der. På den rejse fik jeg nogle gode venner i Smolensk, der ligger vest for Moskva: Irina, Dimitri og Igor, som siden da også har besøgt mig i Danmark. Jeg har været i Rusland en håndfuld gange siden, og det kan godt være, russerne har et hårdt ydre, men når man vinder deres tillid, er de sindssygt ægte og gæstfri. Der findes mange fattige landsbyer, som ikke nødvendigvis er særlig fotogene, men folk er virkelig søde.«

Har du rejst under pandemien?

»Det kan man vist godt sige. Min familie og jeg har været i udlandet i sammenlagt et år fra sommeren 2020 til 2021. Vi havde håbet på at rejse uafbrudt, men med corona var det ikke så ligetil. Vi lagde ud med to måneders cykeltur til Finland, fordi min kone er halvt finsk. Det blev til 3.000 km på cykel og nogle hyggelige familiebesøg. Efter en lille pause herhjemme kørte vi fem måneder rundt i Sydeuropa og på Balkan efterfulgt af tre måneder i Sverige, hvor vi har et familiehuse i de svenske fjelde. Til slut tog vi endnu en cykeltur i Spanien og Portugal, og denne gang havde vi smarte ladcykler til børn og bagage. Børnene blev helt tossede med at sove i telt, og det var magisk at vågne, lyne teltet op og se, hvor vi nu havde overnattet.«

Bjørn Harvig var i 2020 på tre måneders cykeltur til Finland med sin familie. Foto: Privat

Noget af det, der står tydeligst i min hukommelse, var et besøg lige efter det voldsomme jordskælv i Pakistan i 2005.

Ulla Tørnæs,
MF for Venstre

Filminstruktør Christian Tafdrup har et særligt forhold til Toscana. Foto: Kavian Borhani

Folketingspolitiker og tidligere minister for udviklingsbistand, Ulla Tørnæs. Foto: Steen Brogaard

Jakob Øster er en Danmarks mest berejste mænd. Foto: Privat

Kira Marie Peter-Hansen tilbringer en stor del af sin tid i Bruxelles. Foto: William Vest-Lillesøe

”

Det ser ikke for godt ud i klimaregnskabet med alle de flyvninger, kan jeg godt se.

Kira Marie Peter-Hansen, MEP for Socialistisk Folkeparti

► Hvorfor tror du, at rejser er vigtige?

»Det er i hvert fald ikke sundt at lukke os helt inde. Jeg siger ikke, at det skader at blive hjemme i sommerferien, og jeg er ikke tilhænger af, at halvdelen af Danmark rejser til Thailand hver vinter. Jeg har altid været glad for at rejse langsomt, og at rejse til fods eller på cykel flugter heldigvis ret godt med klimasnakken. Jeg rejser ikke for at krydse et nyt land af på listen – det betyder langt mere at genbesøge de steder, der har gjort indtryk på mig. Bare fordi jeg vandrer otte uger gennem Bosnien, betyder det jo ikke, at jeg pludselig er en del af deres kultur. Men jeg får nogle helt andre historier, end hvis jeg havde fløjet til Sarajevo og boet fire dage på et anonymt hotel. Indbyggerne i de små landsbyer takkede mig ligefrem for, at jeg havde lyst til at besøge dem og spørge ind til deres dagligdag. Jeg rejser i bund og grund for at møde mennesker, og for mig er det vigtigt at have tid til at lytte til deres fortællinger.«

Kira Marie Peter-Hansen, 23 år, MEP for Socialistisk Folkeparti, pendler mellem Bruxelles og København
Har du rejseplaner i år?

»Jeg skal snart til London med tog, og det glæder jeg mig meget til. Det passer nemlig med, at vores månedlige tur til Strasbourg i EU-Parlamentet falder sammen med, at jeg et par dage efter er inviteret til at holde oplæg på King's College i London. På vejen tilbage mod Bruxelles står jeg af i Paris og stiger på højhastighedstoget til England. Det tager under to en halv time, og jeg elsker at rejse med tog. Det er en mere behagelig rejseform end fly, og det er selvfølgelig også langt bedre for klimaet. Senest jeg var i London, var i 2019 lige før det officielle brexit, så jeg er spændt på, hvor meget det har forandret sig. Min kæreste har desuden studeret på King's College og kender byen godt, så han har sikkert nogle planer for, hvad vi skal se.«

Har du rejst meget under corona?

»I hvert fald mere end gennemsnitsdanskeren, vil jeg tro. Jeg er lige kommet hjem fra Tenerife, og i

sommer var jeg i Italien med to forskellige venindegrupper. Jeg mødtes med nogen i Rom, hvor vi gik rundt og beundrede den flotte arkitektur. Senere tog jeg videre til Napoli med nogle andre veninder, og her gik tiden mest med at slentre rundt i de små gader og spise al den lækre mad. Sidste år var jeg desuden med EU-Parlamentet til konference i Island, som er frontløbere inden for reducere af løngab mellem kønnene. Det ser ikke for godt ud i klimaregnskabet med alle de flyvninger, kan jeg godt se.«

Du pendler mellem to byer. Hvor føler du dig mest hjemme?

»Det er lidt svært at sige. Bruxelles er selvfølgelig primært arbejde, men jeg bliver altid vildt glad, når jeg lander i lufthavnen og tager toget ind til byen. Det samme gør sig gældende, når jeg rejser retur til København og passerer Dronning Louises Bro ved søerne. Det er sådan en tryk og hjemlig følelse. Under corona har jeg primært fløjet frem og tilbage, men før tog jeg gerne toget, indtil det blev for besværligt med grænsekontrol. Det er en ret lang togtur (12-14 timer, red.), når man pendler hver uge. Vi tager stadig toget fra Bruxelles til Strasbourg hver måned, og det føles næsten ligesom at køre med Hogwarts-ekspresen, hvor der er madvogn og mindre kupéer. Jeg håber, at vi med fremtidens nattog vil rejse endnu mere med tog rundt i Europa.«

Christian Tafdrup, 43 år, skuespiller og filminstruktør, aktuel med gyserfilmen "Speak No Evil" (premiere den 17. marts), bor i Valby

Din nye film foregår i Italien og Holland. Har du et personligt forhold til disse lande?

»Jeg har rejst en del i Toscana med mine forældre som barn og også flere gange med min egen familie. Vi kan godt lide den ferieform, hvor man bor i en stor villa ude på landet i smukke omgivelser. Der bor som regel 10 til 20 andre familier, og idéen er at socialisere med alle dem, man ikke kender. Det er sjovt, når man har børn, fordi de kan lege på kryds og tværs. Om aftenen er der fællesmiddag ved langbord, hvor man falder i

snak med mennesker fra hele verden. Det er enormt hyggeligt. Jeg har ikke et forhold til selve Holland, men mange af de familier, vi møder på ferier og svinger godt med, har været hollændere. Vi deler samme humor og referencerammer, og der er en del kulturelle ligheder. Samtidig kan de være en smule mærkelige, og det tager filmen faktisk udgangspunkt i.«

Tror du, at det er typisk dansk at søge mod det velkendte på rejser?

»Det er i hvert fald meget normalt at søge mod dem, der minder mest om os selv. Vi kan godt lide at opsøge det ukendte og fremmede, men det må heller ikke blive for fremmed. Ens ferie handler jo om, at man skal have det godt og finde sammen med mennesker, man kan relatere til. Jeg tror, vi har en tendens til at søge det hjemlige, selv om vi er i udlandet. Hvis du rejser til et land og farer vild, hvor der kun bliver talt et fremmed sprog, vil du føle dig mere på eventyr, men også på dybt vand. Når jeg er i Toscana med min familie, er det virkelig rart, at ingen forventer noget af os. Det handler i høj grad om at grine og hygge sig, og det er en afslappet måde at møde nye mennesker på. I bund og grund handler det nok om, at vi vil have eventyr og føle os hjemme på samme tid.«

Er der tid til at opleve destinationerne som instruktør?

»Det har været en hård proces med "Speak No Evil", hvor coronaen har udskudt mange planer. Vores optagelser i Toscana endte med at blive over et år forsinkede. Det er selvfølgelig arbejde og ikke ferie, men det er jo stadig et skønt område med små gader og gode restauranter. Det er anderledes at være i udlandet, når det ikke handler om at ligge ved poolen. Vi havde et klart formål med opholdet, og vi mødte f.eks. byens borgmester og nogle lokale filmhold, som tog os med på nogle gode restauranter, vi ikke selv havde opdaget. Det gav os et fint ndblik i italienernes hverdag, og man bliver taget i hånden på en anden måde, end hvis man var der som turist.« ■